

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-4:	Methods, Techniques, and Principles of the Art of Painting

Introduction: The Tripartite Structure of Painting

The practice of painting, whether historical or contemporary, can be systematically understood through three interconnected lenses: **Methods**, **Techniques**, and **Principles**. **Methods** refer to the foundational material systems (the type of paint). **Techniques** describe the hands-on manipulative skills and processes used with those materials. **Principles** refer to the overarching rules of visual organization (composition) that govern how the final image is structured and perceived. Mastering painting requires a synthesis of all three.

I. Methods: The Foundational Material Systems

A method in painting is defined by the **binder** used to carry the **pigment**. The choice of method dictates the painting's characteristics, drying time, durability, and the historical context of its use.

1. Oil Painting: Mastery of Luminosity and Depth

Oil paint, where pigment is suspended in a drying oil (most commonly linseed oil), revolutionized Western art from the 15th century onward.

- **Characteristics:** Slow drying time, high viscosity, exceptional durability, and capacity for rich color saturation.
- **Key Advantage:** The slow drying allows for seamless blending (**sfumato**) and the application of translucent layers (**glazing**) over opaque underlayers, creating unparalleled optical depth and luminosity.
- **Historical Context:** Mastered by Northern Renaissance artists like Jan van Eyck and later perfected by Titian and the Baroque masters.

2. Tempera Painting: Brilliance and Precision

Tempera traditionally uses an emulsion, such as egg yolk, as a binder. It was the primary method for panel painting in Europe until the advent of oil paint.

- **Characteristics:** Dries very quickly to an insoluble, durable, and highly luminous matte finish.
- **Key Advantage:** Allows for precise, meticulous detail. Because blending is difficult, tonal transitions are typically achieved using fine parallel lines known as **cross-hatching**.
- **Historical Context:** Dominant in ancient Egyptian art, Byzantine icon painting, and Italian Renaissance masters like Botticelli before the transition to oil.

3. Fresco: Monumental Scale and Permanence

Fresco involves applying pigment mixed with water onto a freshly prepared, wet lime plaster surface (**buon fresco**).

- **Characteristics:** As the plaster dries, a chemical reaction occurs, permanently bonding the pigment to the wall. This makes the work incredibly resistant to decay.

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-4:	Methods, Techniques, and Principles of the Art of Painting

- **Key Limitation:** The artist must work quickly and confidently, completing only the area of plaster that can be painted before it dries (*giornata*).
- **Historical Context:** Essential for large-scale mural painting, famously used in ancient Rome (Pompeii) and the Italian High Renaissance (Michelangelo's Sistine Chapel).

4. Acrylic Painting: Versatility and Modernity

Acrylic paint uses a synthetic resin (polymer emulsion) as its binder. It gained popularity in the mid-20th century.

- **Characteristics:** Fast drying, water-soluble when wet, water-resistant when dry, and highly versatile (can be applied thinly like watercolor or thickly like oil).
- **Key Advantage:** Its rapid drying time is ideal for artists who layer quickly or work on large scales, and its durability and resistance to yellowing make it a preferred modern medium.
- **Historical Context:** Widely adopted in movements like Pop Art and Color Field Painting.

5. Watercolor and Gouache: Transparency and Opacity

These methods use gum arabic as a binder and are typically applied to paper.

- **Watercolor:** Highly transparent. The white of the paper is often used as the brightest highlight, and layers are built up in translucent **washes**.
- **Gouache:** Opaque watercolor, often containing chalk or an inert white pigment to increase coverage and achieve solid, matte colors.
- **Key Technique:** Both rely heavily on controlling water flow and pigment concentration.

II. Techniques: Manipulating the Material

Techniques are the specific, manual ways in which the artist handles the materials to achieve a visual effect. They involve skills in application, layer management, and surface manipulation.

1. Underpainting and Layering

Most traditional oil and tempera painting relies on a structured layering system:

- **Underdrawing/Sketch:** The initial compositional outline, often done with charcoal or thin paint.
- **Imprimatura:** A thin, uniform layer of toned color applied over the ground (gesso). It modifies the brightness of the gesso and establishes a mid-tone for the entire composition.
- **Grisaille:** An underpainting executed entirely in shades of gray or brown, primarily used to establish the value structure (lights and shadows) before color is applied.
- **Verdaccio:** A technique from the Italian Renaissance that uses earth-toned greens (often Terre Verte) for the underpainting, particularly for flesh tones, to establish cool mid-tones.

	ERZINCAN UNIVERSITY FACULTY OF FINE ARTS PAINTING PROGRAM PROFESSIONAL ENGLISH COURSE	
Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR	
Week-4:	Methods, Techniques, and Principles of the Art of Painting	

2. Color Application Techniques

These techniques relate to how paint is applied to control texture and optical effects:

- **Glazing:** Applying thin, transparent layers of oil paint over a dried, opaque underlayer. This technique deepens color, increases luminosity, and creates subtle shifts in tone without mixing the colors on the palette.
- **Scumbling:** Applying a thin layer of opaque or semi-opaque paint over a dried layer using a dry brush. This allows the color beneath to partially show through, creating a soft, broken, atmospheric texture.
- **Impasto:** Applying paint thickly enough so that the marks of the brush or painting knife are clearly visible, creating actual texture and a sense of aggressive immediacy or physical volume.
- **Alla Prima (Wet-on-Wet):** A direct painting method where the work is completed in a single session or before the paint has fully dried. It favors spontaneity, visible brushstrokes, and direct, bold color mixing on the canvas.

3. Creating Illusion: Value and Tone

The manipulation of light and shadow is crucial for creating the illusion of three-dimensionality on a flat plane.

- **Chiaroscuro:** The Italian term for the dramatic use of light and shadow to model form and create volume. It is characterized by smooth transitions between light and dark areas.
- **Tenebrism:** An extreme form of chiaroscuro, characterized by violent contrasts, where subjects emerge dramatically from a dark, often black, background (e.g., Caravaggio).
- **Modeling:** The process of using gradual value changes (shading) to suggest that a two-dimensional shape is actually a three-dimensional form (like a sphere).

4. Expressive Brushwork

Brushwork refers to the visible, characteristic manner in which an artist handles their brush and applies paint. It is a signature element of style.

- **Visible vs. Invisible:** Some traditions (like the Neoclassical Academy) favored **invisible brushwork** to create a polished, photographic finish. Modern movements (like Impressionism and Expressionism) celebrated **visible brushstrokes** to convey energy, emotion, and the artist's subjective experience.
- **Dry Brush:** Using a brush with very little paint on it. When dragged lightly over the surface, it leaves a broken, textured effect, often used to suggest coarse textures or atmosphere.

III. Principles: The Organization of Visual Form

The Principles of Design are the rules and guidelines governing the arrangement of the Elements of Art (line, shape, color, value, texture) into a cohesive and impactful composition.

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-4:	Methods, Techniques, and Principles of the Art of Painting

1. Unity and Variety

- **Unity (Harmony):** The sense that all parts of the composition belong together and contribute to a coherent whole. Unity can be achieved through consistency in color palette, brushwork, or subject matter.
- **Variety:** The inclusion of diverse elements to create visual interest and prevent monotony. This can involve differences in shape, scale, or color temperature. A successful painting achieves **Unity with Variety**.

2. Balance: Visual Weight and Distribution

Balance refers to the distribution of visual weight within the composition.

- **Symmetrical (Formal) Balance:** The elements are evenly weighted on either side of a central axis, creating a sense of formality, stability, and calm (common in Renaissance compositions).
- **Asymmetrical (Informal) Balance:** Elements on either side of the center are different, but their visual weight is optically balanced. For instance, a small, intense splash of bright color can balance a much larger, darker, neutral shape. This creates a more dynamic and active composition.
- **Radial Balance:** Elements radiate outward from a central point.

3. Emphasis and Focal Point

- **Emphasis (Dominance):** Drawing attention to a specific area. This can be achieved through abrupt **contrast** (light/dark, color, scale), isolation, or placement along key lines.
- **Focal Point:** The specific area of the emphasis that first attracts the viewer's gaze. Everything else in the painting is **subordinated** to support the focal point.

4. Rhythm and Repetition

- **Repetition:** The reuse of visual elements (a color, a shape, a directional line).
- **Rhythm:** The flow and movement created by the measured repetition of these elements. Rhythm can be smooth and regular, or jerky and erratic, guiding the viewer's eye across the canvas and suggesting movement or time.

5. Scale and Proportion

- **Scale:** The size of the artwork in relation to the viewer, or the size of a motif in relation to its expected real-world size. **Hierarchical Scale** is a convention where the size of a figure indicates their importance, not their distance.
- **Proportion:** The size relationship between the parts of an artwork and the whole. Classical principles of proportion, such as the **Golden Ratio**, were historically used to define ideal human figures and architectural harmony.

6. Linear and Atmospheric Perspective

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:

Dr. Oğuz Emre BALKAR

Week-4:

Methods, Techniques, and Principles of the Art of Painting

These are the primary principles used to organize and create the illusion of three-dimensional space:

- **Linear Perspective:** A mathematical system based on the observation that parallel lines appear to converge at a **vanishing point** on the **horizon line**. This creates a measurable, deep, rational space (codified in the Renaissance).
- **Atmospheric (Aerial) Perspective:** The principle that objects farther away appear lighter, less saturated, less detailed, and bluer due to the scattering of light by the atmosphere. It creates depth through changes in color and value rather than line convergence

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
4. Hafta:	Resim Sanatının Yöntem, Teknik ve İlkeleri

Giriş: Resmin Üçlü Yapısı

Resim sanatı pratiği, ister tarihsel ister çağdaş olsun, üç birbiriyle bağlantılı mercek aracılığıyla sistematik olarak anlaşılabilir: **Metotlar**, **Teknikler** ve **İlkeler**. **Metotlar**, temel malzeme sistemlerini (boya türü) ifade eder. **Teknikler**, bu malzemelerle kullanılan uygulamalı manipülatif becerileri ve süreçleri tanımlar. **İlkeler** ise son görüntünün nasıl yapılandırıldığını ve algılandığını yöneten görsel organizasyonun (kompozisyon) temel kurallarıdır. Resimde ustalık, bu üçünün sentezini gerektirir.

I. Metotlar: Temel Malzeme Sistemleri

Resimde bir metot, pigmenti taşımak için kullanılan **bağlayıcı** tarafından tanımlanır. Metot seçimi, resmin özelliklerini, kuruma süresini, dayanıklılığını ve kullanımının tarihsel bağlamını belirler.

1. Yağlı Boya: Parlaklık ve Derinlik Ustalığı

Pigmentin kuruyan bir yağ (en yaygın olarak keten tohumu yağı) içinde süspansiyon edildiği yağlı boya, 15. yüzyıldan itibaren Batı sanatında devrim yarattı.

- Özellikler:** Yavaş kuruma süresi, yüksek viskozite, olağanüstü dayanıklılık ve zengin renk doygunluğu kapasitesi.
- Temel Avantaj:** Yavaş kuruma, pürüzsüz karıştırmaya (**sfumato**) ve opak alt katmanlar üzerine saydam katmanların (**sırlama**) uygulanmasına olanak tanıyarak benzersiz optik derinlik ve parlaklık yaratır.
- Tarihsel Bağlam:** Jan van Eyck gibi Kuzey Rönesans sanatçıları tarafından ustalaşmış ve daha sonra Titian ve Barok ustaları tarafından mükemmelleştirilmiştir.

2. Tempera Boya: Parlaklık ve Keskinlik

Tempera geleneksel olarak bir bağlayıcı olarak yumurta sarısı gibi bir emülsiyon kullanır. Avrupa'da yağlı boyanın ortaya çıkışına kadar panel resminin birincil metodu olmuştur.

- Özellikler:** Çok hızlı kuruyarak çözünmez, dayanıklı ve son derece parlak mat bir yüzey oluşturur.
- Temel Avantaj:** Hassas, titiz ayrıntılara izin verir. Karıştırma zor olduğu için, ton geçişleri tipik olarak **çapraz tarama** olarak bilinen ince paralel çizgiler kullanılarak elde edilir.
- Tarihsel Bağlam:** Antik Mısır sanatında, Bizans ikon resminde ve yağlı boyaya geçişten önce Botticelli gibi İtalyan Rönesans ustalarında baskındır.

3. Fresko: Anıtsal Ölçek ve Kalıcılık

Fresko, su ile karıştırılmış pigmentin taze hazırlanmış, yaş kireç sıva yüzeyine (**buon fresco**) uygulanmasını içerir.

- Özellikler:** Sıva kurudukça, kimyasal bir reaksiyon meydana gelir ve pigmenti duvara kalıcı olarak bağlar. Bu, eseri çürümeye karşı inanılmaz derecede dirençli hale getirir.

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
4. Hafta:	Resim Sanatının Yöntem, Teknik ve İlkeleri

- **Temel Kısıtlama:** Sanatçı, sıvanın kurumadan boyanabileceği alanı (*giornata*) hızlı ve kendinden emin bir şekilde tamamlamalıdır.
- **Tarihsel Bağlam:** Büyük ölçekli duvar resimleri için esastır, meşhur bir şekilde Antik Roma'da (Pompeii) ve İtalyan Yüksek Rönesans'ta (Michelangelo'nun Sistine Şapeli) kullanılmıştır.

4. Akrilik Boya: Çok Yönlülük ve Modernite

Akrilik boya, bağlayıcı olarak sentetik bir reçine (polimer emülsiyon) kullanır. 20. yüzyılın ortalarında popülerlik kazanmıştır.

- **Özellikler:** Hızlı kuruyan, ıslakken suda çözünen, kurduğunda suya dayanıklı ve son derece çok yönlüdür (suluboya gibi ince veya yağlı boya gibi kalın uygulanabilir).
- **Temel Avantaj:** Hızlı kuruma süresi, hızlı katmanlama yapan veya büyük ölçeklerde çalışan sanatçılar için idealdir ve dayanıklılığı ile sararmaya karşı direnci onu tercih edilen modern bir ortam yapar.
- **Tarihsel Bağlam:** Pop Art ve Renk Alanı Resmi gibi akımlarda yaygın olarak benimsenmiştir.

5. Sulu Boya ve Guaj: Şeffaflık ve Opaklık

Bu metotlar bağlayıcı olarak arap zamkı kullanır ve tipik olarak kâğıt üzerine uygulanır.

- **Sulu Boya (Watercolor):** Son derece şeffaftır. Kâğıdın beyazı genellikle en parlak vurgu olarak kullanılır ve katmanlar yarı saydam **yıkamalar** halinde inşa edilir.
- **Guaj (Gouache):** Opak sulu boyadır, kapsama alanını artırmak ve katı, mat renkler elde etmek için genellikle tebeşir veya inert beyaz pigment içerir.
- **Temel Teknik:** Her ikisi de su akışını ve pigment konsantrasyonunu kontrol etmeye büyük ölçüde bağlıdır.

II. Teknikler: Malzemeyi Manipüle Etme

Teknikler, sanatçının görsel bir etki elde etmek için malzemeleri kullandığı özel, elle yapılan yollardır. Uygulama, katman yönetimi ve yüzey manipülasyonu becerilerini içerirler.

1. Alt Boyama ve Katmanlama

Çoğu geleneksel yağlı boya ve tempera resmi, yapılandırılmış bir katmanlama sistemine dayanır:

- **Alt Çizim (Underdrawing)/Eskiz:** Genellikle kömür veya ince boya ile yapılan ilk kompozisyon ana hattı.
- **Imprimatura:** Astara (gesso) uygulanan ince, tek tip bir tonlu renk katmanıdır. Gessonun parlaklığını değiştirir ve tüm kompozisyon için bir orta ton oluşturur.
- **Grisaille:** Tamamen gri veya kahverengi tonlarında uygulanan bir alt boyama olup, renk uygulanmadan önce esas olarak değer yapısını (ışıklar ve gölgeler) oluşturmak için kullanılır.

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
4. Hafta:	Resim Sanatının Yöntem, Teknik ve İlkeleri

- **Verdaccio:** Özellikle ten tonları için, serin orta tonları oluşturmak üzere toprak tonlu yeşiller (genellikle Terre Verte) kullanan İtalyan Rönesansı'ndan bir tekniktir.

2. Renk Uygulama Teknikleri

Bu teknikler, doku ve optik etkileri kontrol etmek için boyanın nasıl uygulandığıyla ilgilidir:

- **Sırlama (Glazing):** Kurumuş, opak bir alt katmanın üzerine ince, saydam yağlı boya katmanları uygulamak. Bu teknik, rengi derinleştirir, parlaklığı artırır ve palet üzerinde renkleri karıştırmadan ince ton kaymaları yaratır.
- **Fırçalama (Scumbling):** Kuru bir fırça kullanarak kurumuş bir katmanın üzerine ince bir opak veya yarı opak boya katmanı uygulamak. Bu, alttaki rengin kısmen görünmesine izin vererek yumuşak, kırık, atmosferik bir doku oluşturur.
- **Impasto:** Boyayı, fırça veya boya bıçağının izlerinin açıkça görülebildiği kadar kalın uygulamak, gerçek doku ve agresif bir anımsalılık veya fiziksel hacim hissi yaratmak.
- **Alla Prima (Islak Üstüne Islak):** İşin tek bir seansta veya boya tamamen kurumadan tamamlandığı doğrudan bir boyama metodudur. Spontaneliği, görünür fırça darbelerini ve tuval üzerinde doğrudan, cesur renk karışımını destekler.

3. İllüzyon Yaratma: Değer ve Ton

Işık ve gölgenin manipülasyonu, düz bir düzlemde üç boyutluluk yanılsaması yaratmak için çok önemlidir.

- **Chiaroscuro:** Formu modellemek ve hacim yaratmak için ışık ve gölgenin dramatik kullanımı için İtalyanca terimdir. Açık ve koyu alanlar arasında pürüzsüz geçişlerle karakterizedir.
- **Tenebrizm:** Konuların koyu, genellikle siyah bir arka plandan dramatik bir şekilde ortaya çıktığı, şiddetli kontrastlarla karakterize edilen aşırı bir chiaroscuro biçimidir (örneğin, Caravaggio).
- **Modelleme:** İki boyutlu bir şeklin aslında üç boyutlu bir form olduğunu (bir küre gibi) önermek için kademeli değer değişikliklerini (gölgeleme) kullanma sürecidir.

4. Dışavurumcu Fırça Kullanımı

Fırça kullanımı (Brushwork), bir sanatçının fırçasını tutma ve boyayı uygulama şeklini ifade eder. Bu, stilin ayırt edici bir unsurudur.

- **Görünür vs. Görünmez:** Bazı gelenekler (Neoklasik Akademi gibi) cilalı, fotoğraflık bir bitiş yaratmak için **görünmez fırça kullanımını** desteklerdi. Modern akımlar (İzlenimcilik ve Dışavurumculuk gibi) enerjiyi, duyguyu ve sanatçının öznel deneyimini aktarmak için **görünür fırça darbelerini** kutladı.
- **Kuru Fırça (Dry Brush):** Çok az boya içeren bir fırça kullanmak. Yüzey üzerinde hafifçe sürüklendiğinde, genellikle kaba dokular veya atmosfer önermek için kullanılan kırık, dokulu bir etki bırakır.

III. İlkeler: Görsel Formun Organizasyonu

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
4. Hafta:	Resim Sanatının Yöntem, Teknik ve İlkeleri

Tasarım İlkeleri, Sanatın Öğelerinin (çizgi, şekil, renk, değer, doku) uyumlu ve etkili bir kompozisyon halinde düzenlenmesini yöneten kurallar ve yönergelerdir.

1. Birlik ve Çeşitlilik

- **Birlik (Uyum):** Kompozisyonun tüm parçalarının bir araya ait olduğu ve tutarlı bir bütüne katkıda bulunduğu hissidir. Birlik, renk paletinde, fırça kullanımında veya konuda tutarlılık yoluyla elde edilebilir.
- **Çeşitlilik:** Görsel ilgi yaratmak ve monotonluğu önlemek için çeşitli unsurların dâhil edilmesidir. Bu, şekil, ölçek veya renk sıcaklığındaki farklılıkları içerebilir. Başarılı bir resim **Çeşitlilikle Birlik** sağlar.

2. Denge: Görsel Ağırlık ve Dağıtım

Denge, kompozisyon içindeki görsel ağırlığın dağılımını ifade eder.

- **Simetrik (Formal) Denge:** Unsurlar merkezi bir eksenin her iki yanında eşit olarak ağırlıklandırılmıştır, bir resmiyet, istikrar ve sakinlik hissi yaratır (Rönesans kompozisyonlarında yaygındır).
- **Asimetrik (İnformal) Denge:** Merkezin her iki yanındaki unsurlar farklıdır, ancak görsel ağırlıkları optik olarak dengelenmiştir. Örneğin, küçük, yoğun bir parlak renk sıçraması, çok daha büyük, daha koyu, nötr bir şekli dengeleyebilir. Bu, daha dinamik ve aktif bir kompozisyon yaratır.
- **Radyal Denge:** Unsurlar merkezi bir noktadan dışa doğru yayılır.

3. Vurgu ve Odak Noktası

- **Vurgu (Dominans):** Dikkat çekmeyi belirli bir alana yönlendirmek. Bu, ani **kontrast** (açık/koyu, renk, ölçek), izolasyon veya ana çizgiler boyunca yerleştirme yoluyla elde edilebilir.
- **Odak Noktası:** İzleyicinin bakışını ilk çeken vurgunun özel alanıdır. Resimdeki diğer her şey, odak noktasını desteklemek için **alt-düzeyde tutulur (subordinasyona uğrar)**.

4. Ritim ve Tekrar

- **Tekrar:** Görsel unsurların (bir renk, bir şekil, bir yön çizgisi) yeniden kullanılması.
- **Ritim:** Bu unsurların ölçülü tekrarı ile yaratılan akış ve hareket. Ritim, pürüzsüz ve düzenli veya sarsıntılı ve düzensiz olabilir, izleyicinin gözünü tuval boyunca yönlendirir ve hareket veya zaman önerir.

5. Ölçek ve Oran

- **Ölçek:** Sanat eserinin izleyiciye göre boyutu veya bir motifin beklenen gerçek dünya boyutuna göre boyutu. **Hiyerarşik Ölçek**, bir figürün boyutunun mesafesini değil, önemini gösterdiği bir kuraldır.
- **Oran:** Bir sanat eserinin parçaları ile bütün arasındaki boyut ilişkisi. **Altın Oran** gibi klasik oran ilkeleri, tarihsel olarak ideal insan figürlerini ve mimari uyumu tanımlamak için kullanılmıştır.

6. Çizgisel ve Atmosferik Perspektif

Bunlar, üç boyutlu uzay yanılsamasını organize etmek ve yaratmak için kullanılan temel ilkelerdir:

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:

Dr. Oğuz Emre BALKAR

4. Hafta:

Resim Sanatının Yöntem, Teknik ve İlkeleri

- **Çizgisel Perspektif (Linear Perspective):** Paralel çizgilerin **ufuk çizgisindeki bir kaçış noktasında** birleştiği gözlemine dayanan matematiksel bir sistemdir. Bu, ölçülebilir, derin, rasyonel bir uzay yaratır (Rönesans'ta kodlanmıştır).
- **Atmosferik (Hava) Perspektifi (Atmospheric Perspective):** Uzaktaki nesnelerin, atmosferin ışığı dağıtması nedeniyle daha açık, daha az doygun, daha az ayrıntılı ve daha mavi görüldüğü ilkesidir. Çizgi yakınsaması yerine renk ve değer değişiklikleri yoluyla derinlik yaratır.